

La mare de Jaume i Joan — i més que segur els mateixos Jaume i Joan — busquen una **situació privilegiada**. Sigui : seure a la dreta i a l'esquerra del Senyor. Ho podem entendre : tots volem el millor per nosaltres.

Però arriba un moment en la vida on ix del nostre cor una **Veu**, on ens arriba una **crida inaudita**.

Provem resistir, però no ens deixa : es fa cada dia més potent, més destorbadora, fins atabalar-nos, fins no deixar-nos en pau. Si l'acollim i l'acceptem, ens desviem d'un camí que pensàvem segur — seure ben a prop de allò que representa per aquest món el poder, la seguretat i el benestar — per un altre que fins ara ens semblava del tot improbable.

I, curiosament, ens trobem aleshores **a la vegada en pau i omplerts a vessar d'una alegria desconeguda** : sabem que aquest **ÉS EL CAMÍ, el NOSTRE CAMÍ**.

Tard o d'hora, tots ens hem de preguntar quina és **la raó última de la nostra vida i per què comencem un nou dia a cada albada**. No és tracta de descobrir coses extraordinàries. Senzillament, s'ha de saber si la nostre vida pot tenir un **sentit** pels altres, i si el nostre dia a dia pot ser **vida per a algú**.

No es tracta tampoc de seguir una crida definitiva : **el sentit de la vida s'ha de descobrir amb confiança al llarg dels dies, matí rere matí**.

En tota vocació — en tota crida — ens sentim una mica desemparats : no ho veiem molt clar. **Sempre s'ens demana una actitud humil de recerca, de disponibilitat i d'obertura**. I, per què aquestes "incerteses" no siguin ocasions de caiguda i d'enfonsament, sinó llocs de retrobament i de progressió, no estem sols ni abandonats, anem proveïts d'una eina potentíssima : **la FE**.

Quan responem amb fidelitat a la nostra missió, descobrim tot un horitzó de promeses. **Allò que ens semblava impossible esdevé possible**.

Vivim sovint un ritme de vida, de treball i ocupacions que ens atribola, distreu i deshumanitza. Fem — i farem — moltes coses al llarg de la vida , però **sabem per què i per a qui les fem ?**

Ens movem d'una banda a l'altra, però, **sabem cap a on hem de caminar ?**
Sentim moltes veus, consignes i crides, però, **som capaços d'escoltar aquesta Veu tan pregona que ens convida a viure amb fidelitat la nostra missió per arribar a una humanitat plena, desbordant d'una alegria que ens portarà ?**

Que Sant Jaume, ell que es va deixar dur per aquesta Veu tan pregona de l'Esperit, intercedeixi per a tots nosaltres per què la sentim, la vivim i la compartim.